

## CAMPANYA "QUE SE SÀPIGA... parlem en Català)

### QUE SE SÀPIGA

Un grup de més de 210.000 persones sense distincions per causa del sexe, raça, religió, classe social, edat o procedència, hem coincidit a la pàgina de Facebook (<http://www.facebook.com/group.php?gid=68301236354&ref=mf>) i reconeixem que, per damunt de particularitats i localismes, ens entenem parlant una mateixa llengua.

Aquesta raó tan simple, i recollint les opinions manifestades per molts dels adherits al voltant dels problemes que tenim per parlar i viure en aquesta llengua en els territoris d'on és pròpia i on es parla, ens ha animat a expressar el següent:

Reconeixem que la llengua que compartim és la llengua pròpia d'un extens territori, la part principal del qual es troba a Espanya, però també a Andorra, França i Itàlia (illa de Sardenya).

De manera específica, aquest és el seu domini segons l'IEC:

(A Espanya:)

Catalunya 5.980.000 parlants  
Illes Balears 755.000 parlants  
3/5 del País Valencià 3.350.000 parlants  
Franja oriental d'Aragó 48.000 parlants  
El Carxe (a Múrcia) 2.000 parlants

(Al Principat d'Andorra:)

Andorra 38.000 parlants

(A França):

Catalunya Nord (al sud de França) 330.000 parlants

(A Itàlia):

L'Alguer (a l'illa de Sardenya) 37.000 parlants

Coincidim en anomenar a la llengua pròpia d'aquests territoris, la qual pertany al grup Occidental de les llengües romàniques, Llengua Catalana, d'acord amb les definicions de l'Institut d'Estudis Catalans, l'Acadèmia Valenciana de la Llengua i la Real Academia de la Lengua Española, entre altres. Coincidim també en què totes les parles de la Llengua Catalana són genuïnes en la seva denominació, i així existeix tant el valencià com el tortosí com les variants illenques, les variants del Principat, els parlars de La Franja, les comarques de la Catalunya Nord, així com de la ciutat d'Alguer a Sardenya

Pensem que en els territoris de parla catalana s'ha fet difícil expressar-se, comunicar-se o viure amb naturalitat en aquesta llengua. Atribuïm aquesta impossibilitat a què sovint ens trobem amb terrabastalls al voltant de la nostra llengua: quan no són intents de secessionisme lingüístic o rebel·lies cap al llenguatge estàndard, són la dialectització o bé manifestacions de diglòssia (la diglòssia és quan dues o més llengües conviuen en un mateix espai, i una d'elles va ocupant espais i dimensions comunicatives de l'altra fins a fer-la desaparèixer).

Defensem la nostra parla sense menystenir les altres llengües, ja que entenem que no hi ha cap llengua més important que l'altra. Fem palesa, així, la nostra voluntat de reconeixement de la llengua per tal que se situï en el lloc en què coincidim a afirmar que li correspon. Defensem una llengua viva, i no l'estimem perquè sigui gran, sinó que l'estimem perquè és la nostra, i volem que sigui el vehicle normal per entendre'ns i que se'ns facilitin els mitjans per assolir-ho.

## CAMPANYA "QUE SE SÀPIGA... parlem en Català)

Acceptem com un imperatiu de les lleis vigents l'oficialitat d'altres llengües per a les relacions entre les administracions i la ciutadania. Afirmem, però, que l'única llengua pròpia dels territoris de parla catalana és el Català, en les seves diferents variants i noms genuïns. Tot i que siguin llengües oficials o cooficials en alguns d'aquests territoris, el Castellà, el Francès o l'Italià no en són les pròpies i per tant no poden pretendre convertir-les-hi.

Conscients de la responsabilitat que tenen els actes o les omissions i de l'auto odi que sovint ens fa canviar de llengua, demanem a la ciutadania dels territoris de parla catalana, el respecte que mereix la parla pròpia, ni més ni menys que qualsevol altra. Animem a tothom a defensar-la amb il·lusió i perseverança, fent-la servir com a primera opció per a dirigir-nos tant a les administracions com a la resta de població.

També reclamem d'administracions locals, territorials, estatals i europees, que apliquin i facin complir amb decisió la legislació que defensa aquesta llengua i que preparin les normatives necessàries per tal de garantir-ne no només la supervivència sinó la plenitud. Que sigui el vehicle de comunicació entre la ciutadania dels territoris citats, i entre aquests i el món.

"Ah, joves llavis desclosos després  
de la foscor, si sabíeu com l'alba  
ens ha trigat, com és llarg d'esperar  
un alçament de llum en la tenebra!"  
(Salvador Espriu 1913-1985)

Aquesta iniciativa espontània, integradora i vital, és la d'un conjunt de persones que, utilitzant la llengua que es parla en llurs territoris, només vol preservar-la de cara a les generacions futures dient les coses pel seu nom, ja que aquesta llengua només serà la que vulguem que sigui.  
Una abraçada a totes i tots els parlants de totes les llengües del món!!

---

Podeu visitar les següents adreces:

Facebook (adhesió a la pàgina del rècord):

<http://www.facebook.com/group.php?gid=68301236354&ref=mf>

Web (signatura del manifest):

<http://www.quesesapiga.com>

**ENTITATS I ASSOCIACIONS**, o qui vulgui col·laborar recollint signatures, podeu descarregar el manifest de la mateixa pàgina web i, un cop llest, enviar-lo per correu

ordinari a:

**CAMPANYA QUE SE SÀPIGA...**

Apartat de Correus 44

08800 – Vilanova i la Geltrú

Gràcies, Gràcias, Thank-You, Merçi, Grazie, Obrigado, Slamà, Arigató, Hvala...

---

Informació: [info@quesesapiga.com](mailto:info@quesesapiga.com)

Premsa: [premsa@quesesapiga.com](mailto:premsa@quesesapiga.com)

